

Motion till riksdagen

1989/90:L417

av Maria Leissner m.fl. (fp)

Registrerat partnerskap för homosexuella

Frågan om samhällets stöd till homosexuella som bor ihop har varit aktuell i riksdagen sedan början av 1970-talet. Redan 1973 uttalade riksdagen att en samlevnad mellan två personer av samma kön var en från samhällets synpunkt fullt acceptabel samlevnadsform. För att följa upp detta uttalande tillattes några år senare den s.k. homosexutredningen.

I sitt betänkande (SOU 1984:63) konstaterade utredningen att det inte finns några större skillnader mellan homo- och heterosexuell samlevnad. Av utredningens sociologiska undersökningar framgick att knappt hälften av ett 1000-tal tillfrågade homosexuella levde i stabila parförhållanden och att ungefär lika många skulle vilja göra det. Endast ett par procent uppgav att de inte önskade leva i ett parförhållande.

Frågan om samhällets acceptans av homosexuell samlevnad är alltså en viktig fråga för en stor grupp människor.

I Danmark har man sedan den 1 oktober 1989 en lagstiftning om s.k. registrerat partnerskap för homosexuella. Den innebär att alla regler som gäller för heterosexuella gifta, med undantag av reglerna om adoption, är tillämpliga på homosexuella. Denna lösning, som har stöd av RFSL och andra organisationer för homosexuella, borde kunna införas även i Sverige. Till skillnad från den nuvarande sambolagen förutsätter den danska modellen ett uttryckligt samtycke av båda kontrahenterna. Inte minst mot bakgrunden av strävandena att harmonisera den nordiska lagstiftningen borde Sverige införa ett registrerat partnerskap för homosexuella.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär ett skyndsamt förslag om registrerat partnerskap för homosexuella.

Stockholm den 25 januari 1990

Maria Leissner (fp)

Daniel Tarschys (fp)

Barbro Westerholm (fp)

